

Rome brengt het visioen tot stand — Nummer zeven

De Laatste Controverse: de symboliek van Rome in de adventistische profetie en het sluiten van de genadetijd

Jeff Pippenger
2024-08-17

Wij beschouwen zes historische lijnen binnen de geschiedenis van het adventisme waarin controversen over het symbool van Rome aan de orde waren. Wij hanteren de methodologie van de late regen, die is: „regel op regel”, van „hier een weinig” en „daar een weinig”. Wij zijn begonnen met vast te stellen dat de eerste controverse over het symbool van Rome de huidige controverse uitbeeldt, en daarom benadrukt dat wij ons nu bevinden in de laatste controverse voordat de genadetijd sluit.

De ernst van deze laatste controverse over het symbool van Rome wordt eveneens uitgebeeld door de verzen tien tot en met zestien van Daniël elf, die de verborgen geschiedenis van vers veertig van Daniël elf voorafschaduwden. De geschiedenis van vers veertig brengt de student van de profetie tot 1989 en de ineenstorting van de Sovjet-Unie, zoals voorgesteld in vers tien. Het volgende vers, vers eenenveertig, dat de spoedig komende zondagswet in de Verenigde Staten aanduidt, wordt voorafgeschaduwd door vers zestien. De Inspiratie heeft vastgesteld dat hetgeen verzegeld was, „het gedeelte van het boek Daniël was dat betrekking had op de laatste dagen”.

1989 tot aan de zondagswet is het verzegelde gedeelte van de laatste dagen, en dit wordt afgebeeld in de verzen tien tot en met zestien. Het is derhalve de toename van kennis die leidt tot het einde van de genadetijd voor de Zevendedagsadventisten, want de genadetijd van het adventisme in de Verenigde Staten eindigt bij de zondagswet. In de verzen tien tot en met zestien vinden wij vers veertien, dat aangeeft dat het de „rovers” van Gods volk zijn die het gezicht bevestigen.

Daarom is de Milleritische controverse die op de pionierskaart van 1843 wordt voorgesteld, de eerste controverse van Rome in de geschiedenis van het adventisme. Het feit dat precies dezelfde controverse opnieuw is opgekomen, maakt aan ieder die wil zien duidelijk dat Jezus, als de Alfa en de Omega, altijd het einde met het begin illustreert. De huidige controverse is de laatste controverse die de wijze en dwaze maagden zeeft.

Geheiligde profetische logica leert dat de honderdvierenveertigduizend tot volmaakte eenheid komen vóór het einde van hun genadetijd bij de spoedig komende zondagswet. Het louterende vuur van Maleachi's Boodschapper van het Verbond zuivert nu de Levieten als goud en zilver. De Man met de Vuilborstel reinigt nu Zijn dorsvloer met woorden van waarheid.

“‘Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen.’ Matteüs 3:12. Dit was een van de tijden van zuivering. Door de woorden der waarheid werd het kaf van de tarwe gescheiden. Omdat zij te ijdel en te zelfrechtvaardig

waren om bestraffing te aanvaarden, te wereldsgezind om een leven van ootmoed te accepteren, keerden velen zich van Jezus af. Velen doen nog steeds hetzelfde. Zielen worden heden ten dage beproefd zoals die discipelen in de synagoge te Kapernaüm werden beproefd. Wanneer de waarheid tot het hart doordringt, zien zij dat hun leven niet in overeenstemming is met de wil van God. Zij zien de noodzaak van een algehele verandering in henzelf; maar zij zijn niet bereid het zelfverloochenende werk op zich te nemen. Daarom worden zij toornig wanneer hun zonden aan het licht worden gebracht. Zij gaan geërgerd weg, evenals de discipelen Jezus verlieten, mompelend: ‘Deze rede is hard; wie kan haar aanhoren?’” *The Desire of Ages*, 392.

Het feit dat de eerste zestien verzen het begin vormen van Daniëls laatste profetie, en dat deze verzen overeenstemmen met de laatste zes verzen van het hoofdstuk, geeft aan dat de Alfa en de Omega de verzen aan het begin gebruikt om de uiteindelijke scheiding tussen de wijzen en de goddelozen te voltrekken, zoals voorgesteld door Daniël in hoofdstuk twaalf, die thans plaatsvindt.

Een derde getuige van de ernstige aard van het geschil is het feit dat de inspiratie, door middel van de geschriften van zuster White, de pionierskaart van 1843, die het geschil van Rome in vers veertien voorstelt, duidelijk ondersteunt. Het geschil aan het begin vertegenwoordigt het geschil aan het einde, en de geïnspireerde bekrachtiging van het Milleritische begrip van de „rovers van uw volk” in vers veertien betekent dat, indien die fundamentele waarheid wordt verworpen, dit tegelijkertijd een verwerping is van het gezag van de Geest der Profetie. In overeenstemming met de twee voorgaande getuigen, die benadrukken dat dit geschil plaatsvindt vlak voordat de genadetijd sluit, staat de zekerheid dat de laatste, of uiteindelijke, misleiding voor hen die belijden de Geest der Profetie te handhaven, een verwerping van de Geest der Profetie is.

‘Satan is ... voortdurend het onechte aan het opdringen—om van de waarheid af te leiden. De allerlaatste misleiding van Satan zal zijn het getuigenis van de Geest van God krachteloos te maken. “Waar geen visioen is, verwildert het volk” (Spreuken 29:18). Satan zal op vernuftige wijze werken, op verschillende manieren en door verschillende middelen, om het vertrouwen van Gods overblijfsel in het ware getuigenis aan het wankelen te brengen.

„Er zal een haat tegen de Getuigenissen worden aangewakkerd die satanisch is. Satans werkingen zullen erop gericht zijn het geloof van de gemeenten daarin aan het wankelen te brengen, en wel om deze reden: Satan kan niet zo’n vrij baan hebben om zijn misleidingen binnen te brengen en zielen in zijn dwalingen gebonden te houden, wanneer acht wordt geslagen op de waarschuwingen, bestraffingen en raadgevingen van de Geest van God.”
Selected Messages, boek 1, 48.

Het terzijde stellen, of het verwerpen van het gezag van het “getuigenis van de Geest van God” door middel van de geschriften van Ellen White, is de “allerlaatste misleiding van Satan.” Zuster White schreef dat haar werd “getoond” dat de “kaart van 1843 door de hand des Heren werd geleid en niet veranderd mocht worden.” De voorgaande passage brengt de verwerping van het gezag van de Geest der Profetie rechtstreeks in verband met het visioen van de laatste dagen, want alle profeten spreken het meest rechtstreeks over de laatste dagen. Daarom is het, wanneer Daniël in vers veertien zegt dat “de rovers” het visioen bevestigen, het visioen van Salomo in Spreuken

29:18, dat zegt dat zij die het visioen niet hebben, “vergaan”, en het woord “vergaan” betekent “naakt gemaakt worden”.

„Omkomen” duidt er daarom op dat zij die in de laatste dagen belijden de Geest der Profetie hoog te houden, maar het daarin vertegenwoordigde gezag verwerpen, naakt worden en omkomen; dit is een beschrijving van de Laodiceeërs, die „ellendig, jammerlijk, arm, blind en naakt” zijn. Hun wordt aangeraden „witte klederen te kopen, opdat gij bekleed moogt zijn, en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde.” Indien zij deze raad weigeren, worden zij uit de mond des Heren uitgespuwd.

Zo vinden wij een andere getuige dat deze naaktheid vlak vóór het sluiten van de genadetijd geopenbaard wordt. Bij de spoedig komende zondagswet zullen die naakte zielen het merkteken van het beest ontvangen, wanneer zij ten val worden gebracht, zoals voorgesteld in vers eenenveertig van Daniël elf. De reden waarom zij ten val zullen worden gebracht, is dat zij het gezag van de Geest der Profetie hebben verworpen, die de pionierskaart van 1843 handhaaft, welke de grondslagen van het adventisme weergeeft en de „sleutel” bevat die het visioen bevestigt met de identificatie dat Rome de macht is die in vers veertien wordt voorgesteld als „de rovers van uw volk”.

Eén ding is zeker: die Zevendedagsadventisten die hun standplaats innemen onder Satans banier, zullen eerst hun geloof opgeven in de waarschuwingen en bestraffingen die vervat zijn in de Getuigenissen van Gods Geest.

“De oproep tot grotere toewijding en heiliger dienst wordt gedaan en zal blijven worden gedaan. Sommigen die nu Satans ingevingen uiteten, zullen tot bezinning komen. Er zijn mensen op belangrijke vertrouwensposten die de waarheid voor deze tijd niet begrijpen. Aan hen moet de boodschap worden gebracht. Indien zij haar aannemen, zal Christus hen aannemen en hen maken tot medewerkers met Hem. Maar indien zij weigeren naar de boodschap te luisteren, zullen zij zich scharen onder de zwarte banier van de vorst der duisternis.

„Mij is opgedragen te zeggen dat de kostbare waarheid voor deze tijd zich meer en meer duidelijk openbaart aan menselijke geesten. In bijzondere zin moeten mannen en vrouwen eten van Christus’ vlees en drinken van zijn bloed. Er zal een ontwikkeling van het verstand zijn, want de waarheid is vatbaar voor voortdurende uitbreiding. De goddelijke Oorsprong van de waarheid zal in nauwere en steeds nauwere gemeenschap komen met hen die voortgaan Hem te kennen. Wanneer Gods volk zijn woord ontvangt als het brood des hemels, zullen zij weten dat zijn opgangen vaststaan als de dageraad. Zij zullen geestelijke kracht ontvangen, zoals het lichaam lichamelijke kracht ontvangt wanneer voedsel wordt gegeten.” Spalding and Magan, 305, 306.

In ons vorige artikel hebben wij vastgesteld dat Uriah Smith de kampioen van de opstand van 1863 was, want hij was het die de vervalste kaart van 1863 introduceerde. De kaart die hij in 1863 vervaardigde, verwijderde de zeven tijden van Leviticus zesentwintig uit de profetische boodschap van het Laodiceaanse Adventisme, en markeerde aldus het begin van het geleidelijk neerhalen van de fundamenten, evenals het begin van de opbouw van het vervalste Laodiceaanse Adventistische

fundament, dat op zand is gebouwd. Later in de adventgeschiedenis droeg zijn particuliere uitleg van de koning van het noorden de vruchten van zijn profetisch model, toen mensen de kerk ontvluchtten.

Wacht u voor de valse profeten, die in schaapskleren tot u komen, maar van binnen roofzuchtige wolven zijn. Aan hun vruchten zult gij hen kennen. Plukt men soms druiven van doornen, of vijgen van distels? Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort, maar een verdorven boom brengt slechte vruchten voort. Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen, evenmin kan een verdorven boom goede vruchten voortbrengen. Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehouden en in het vuur geworpen. Daarom zult gij hen aan hun vruchten kennen. Niet een ieder die tot Mij zegt: Heere, Heere, zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar hij die de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgedreven, en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij die de ongerechtigheid werkt. Daarom, een ieder die deze woorden van Mij hoort en ze doet, zal Ik vergelijken met een verstandig man, die zijn huis op een rots gebouwd heeft; en de slagregen viel neer, en de waterstromen kwamen, en de winden waaiden en sloegen tegen dat huis; en het viel niet, want het was op de rots gegrondvest. En een ieder die deze woorden van Mij hoort en ze niet doet, zal vergeleken worden met een dwaas man, die zijn huis op het zand gebouwd heeft; en de slagregen viel neer, en de waterstromen kwamen, en de winden waaiden en sloegen tegen dat huis; en het viel, en zijn val was groot. Mattheüs 7:15–27.

Het leiderschap van het Laodiceïsche Zevende-dags Adventisme werd in 1989 terzijdegegaan, even zeker als het leiderschap van de Joodse kerk werd terzijdegegaan bij de geboorte van Christus.

‘Mensen weten het niet, maar de tijding vervult de hemel met vreugde. Met een diepere en tedere belangstelling worden de heilige wezens uit de wereld van het licht naar de aarde getrokken. De gehele wereld is helderder door Zijn tegenwoordigheid. Boven de heuvelen van Bethlehem is een ontelbare schare engelen verzameld. Zij wachten op het teken om de blijde boodschap aan de wereld bekend te maken. Indien de leiders in Israël trouw waren geweest aan hun toevertrouwde taak, hadden zij mogen delen in de vreugde om de geboorte van Jezus te verkondigen. Maar nu worden zij voorbijgegaan.’

“God verklaart: ‘Ik zal water gieten op de dorstige, en stromen op het droge land.’ ‘Voor de oprechten gaat in de duisternis een licht op.’ Jesaja 44:3; Psalm 112:4. Voor hen die naar licht zoeken en het met blijdschap aannemen, zullen de heldere stralen van de troon van God schijnen.” *The Desire of Ages*, 47.

De tijd van het einde in de lijn van Christus was Zijn geboorte, en het was toen dat de boodschap die die generatie zou beproeven, werd ontzegd. 1989 was de tijd van het einde voor de kandidaten die geroepen zijn om onder de honderd vierenveertigduizend te zijn. Uriah Smiths profetisch model verwierp de fundamentele waarheden die op de kaart van 1843 worden voorgesteld. Die waarheden waren de „Rots”.

“De waarschuwing is gekomen: Er mag niets worden toegelaten dat het fundament van het geloof zal verstoren waarop wij hebben gebouwd sinds de boodschap kwam in 1842, 1843 en 1844. Ik was in deze boodschap, en sindsdien heb ik voor de wereld gestaan, trouw aan het licht dat God ons heeft gegeven. Wij zijn niet van plan onze voeten weg te nemen van het platform waarop zij werden geplaatst, terwijl wij dag aan dag de Heere zochten met ernstig gebed, op zoek naar licht. Denkt u dat ik het licht zou kunnen opgeven dat God mij heeft gegeven? Het moet zijn als de Rots der eeuwen. Het heeft mij geleid sinds het mij werd gegeven.” Review and Herald, 14 april 1903.

Op 11 september 2001 begon de late regen te sprenkelen toen de winden die de islam van het derde Wee vertegenwoordigen, werden losgelaten, en de Patriot Act markeerde een overgang van Engels naar Romeins recht, waarmee profetisch werd aangekondigd dat de vloed van de pauselijke macht was begonnen te stromen. Het laatste beproevingsproces voor het huis van het Laodiceïsche adventisme begon, en „de regen viel neer, en de stromen kwamen, en de winden waaiden, en sloegen tegen dat huis; en het viel: en zijn val was groot”.

De boodschap die de machtige engel destijds verkondigde, stelde vast dat alle volken de wijn van Babylon hadden gedronken, en de vervalste methodologie van het pauselijke Rome en het afvallige protestantisme, die sinds de opstand van 1863 geleidelijk was overgenomen, wordt voorgesteld door de wijn (leer) van Babylon.

En na deze dingen zag ik een andere engel uit de hemel neerdalen, bekleed met grote macht; en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid. En hij riep met krachtige stem, zeggende: Gevallen, gevallen is Babylon, de grote, en zij is geworden tot een woonplaats van duivelen, een schuilplaats van elke onreine geest en een kooi van elke onreine en afschuwelijke vogel. Want alle volken hebben gedronken van de wijn van de toorn van haar hoererij, en de koningen der aarde hebben met haar gehoereerd, en de kooplieden der aarde zijn rijk geworden door de overvloed van haar weelde. Openbaring 18:1–3.

Bij de teleurstelling van 18 juli 2020 was het beproevingsproces voor de Laodiceaanse Zevende-dags Adventistische kerk voorbij, en begon het beproevingsproces van hen die kandidaten waren om tot de honderdvierenvijftigduizend te behoren. Toen Michaël in juli 2023 die kandidaten begon te wekken, werd de boodschap, in de gelijkenis van het adventisme voorgesteld als olie, opnieuw ontzegd. Hetzij na 11 september 2001, hetzij na juli 2023, was er een uitstorting van de olie, en de boodschap die in juli 2023 werd ontzegd, is, wanneer zij volledig ontwikkeld is, de Middernachtsroepboodschap van de gelijkenis.

Zij begint in de tijd van beproeving als de boodschap voor de wijze en dwaze maagden, maar zij zwelt aan tot de boodschap van de luide roep. Die boodschap komt met de spoedig komende zondagswet, en wanneer zij komt, roept de tweede stem van Openbaring hoofdstuk achttien Gods andere kudde uit Babylon.

En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij geen deel hebt aan haar zonden en opdat gij niet ontvangt van haar plagen. Want haar zonden hebben zich opgestapeld tot aan de hemel, en God heeft haar ongerechtigheden gedacht.

Openbaring 18:4, 5.

De eerste stem in vers één tot en met drie kondigde de komst van een beproevingstijd aan, en vervolgens begon de besprenging van de late regen. De tweede stem duidt het einde van die beproevingstijd aan en kondigt de beproevingstijd aan voor Gods andere kudde, die zich nog in Babylon bevindt.

“Zo worden in het laatste werk ter waarschuwing van de wereld twee onderscheiden oproepen tot de kerken gedaan. De boodschap van de tweede engel luidt: ‘Gevallen, gevallen is Babylon, die grote stad, omdat zij alle volken heeft doen drinken van de wijn van de toorn van haar hoererij.’ En in de luide roep van de boodschap van de derde engel wordt een stem uit de hemel gehoord, die zegt: ‘Gaaf uit van haar, Mijn volk.’” Review and Herald, 6 december 1892.

Het is tijdens de uitstorting van de Heilige Geest dat Paulus' krachtige dwaling van Tweede Thessalonicenzen wordt voltrokken. Of het nu de beproeving was van de Laodiceïsche Kerk van de Zevende-dags Adventisten die op 11 september 2001 begon, of de beproeving van de maagden die de teleurstelling van 18 juli 2020 ondergingen, de beproeving vindt plaats tijdens een uitstorting van de Heilige Geest. Die uitstorting vertegenwoordigt een beproevende boodschap.

‘De gezalfden die bij de Heere van de ganse aarde staan, bekleeden de positie die eens aan Satan was gegeven als overdekkende cherub. Door de heilige wezens die Zijn troon omringen, onderhoudt de Heere een voortdurende gemeenschap met de bewoners der aarde. De gouden olie vertegenwoordigt de genade waarmee God de lampen der gelovigen voortdurend voorziet, opdat zij niet zouden flakkeren en uitgaan. Indien deze heilige olie niet uit de hemel werd uitgestort in de boodschappen van Gods Geest, zouden de machten van het kwaad de mens geheel in hun macht hebben.’

‘God wordt onteerd wanneer wij de boodschappen die Hij ons zendt, niet ontvangen. Zo wijzen wij de gouden olie af die Hij in onze zielen zou uitgieten, opdat zij zou worden doorgegeven aan hen die in duisternis verkeren. Wanneer de roep zal klinken: “Zie, de bruidegom komt; gaat uit hem tegemoet”, zullen zij die de heilige olie niet hebben ontvangen, die de genade van Christus niet in hun hart hebben gekoesterd, evenals de dwaze maagden bevinden dat zij niet gereed zijn hun Heer te ontmoeten. Zij hebben niet in zichzelf de macht om de olie te verkrijgen, en hun leven lijdt schipbreuk. Maar indien om Gods Heilige Geest wordt gevraagd, indien wij smeken zoals Mozes deed: “Toon mij uw heerlijkheid”, dan zal de liefde van God in onze harten worden uitgestort. Door de gouden buizen zal de gouden olie aan ons worden meegedeeld. “Niet door kracht, noch door geweld, maar door mijn Geest, zegt de HEERE der heerscharen.” Door de heldere stralen van de Zon der gerechtigheid te ontvangen, schijnen Gods kinderen als lichten in de wereld.’ Review and Herald, 20 juli 1897.

De verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend begon op 11 september 2001, en zij vertegenwoordigt twee beproevingsperioden. De eerste is de laatste beproeving van de Laodiceaanse Zevende-dags Adventkerk, en de tweede is voor hen die het onderwerp zijn van de gelijkenis van de tien maagden. Om óf een wijze óf een dwaze maagd te zijn, is het vereist dat alle maagden een vertoefstijd doormaken.

In de Milleritische geschiedenis begon de vertoef tijd met de komst van de tweede engel, die plaatsvond bij de eerste teleurstelling. Op dat moment werden de protestanten, die Gods uitverkoren volk van het vroegere verbond waren, voorbijgegaan. Op 18 juli 2020 werd het uitverkoren volk van het vroegere verbond voorbijgegaan, en het beproevingsproces dat zich gedurende de vertoef tijd in de Milleritische geschiedenis voordeed, begon te worden herhaald. De boodschap van de Middernachtsroep werd vervolgens ontwikkeld in de Milleritische geschiedenis, zoals zij thans wordt ontwikkeld. Toen zij op de kampbijeenkomst te Exeter volledig was aangekomen, werd geopenbaard wie de boodschap (olie) had en wie niet. Het uitverkoren volk van het vroegere verbond in beide geschiedenissen is het eerste dat beproefd en voorbijgegaan wordt.

“‘Een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest zal Ik in uw binnenste leggen.’ Ik geloof met heel mijn hart dat de Geest van God van de wereld wordt teruggetrokken, en dat zij die groot licht en grote gelegenheden hebben gehad en daarvan geen gebruik hebben gemaakt, de eersten zullen zijn die worden overgelaten. Zij hebben de Geest van God wegbedroefd. De tegenwoordige werkzaamheid van Satan, terwijl hij inwerkt op harten, en op kerken en volken, behoort iedere student van de profetie te doen opschrikken. Het einde is nabij. Laat onze gemeenten opstaan. Laat de bekerende kracht van God in het hart van de afzonderlijke leden worden ervaren, en dan zullen wij de diepe beweging van de Geest van God zien. Loutere vergeving van zonde is niet het enige gevolg van de dood van Jezus. Hij bracht het oneindige offer, niet alleen opdat de zonde zou worden weggenomen, maar opdat de menselijke natuur zou worden hersteld, opnieuw verfraaid, uit haar puinhopen opnieuw opgebouwd, en geschikt gemaakt voor de tegenwoordigheid van God.” Selected Messages, boek 3, 154.

In elk van beide beproevingsperioden ontvangen zij die de boodschap verwerpen die ontzegd is, Paulus’ krachtige dwaling.

„Het is een vreeswekkende zaak lichtvaardig om te gaan met de waarheid die ons verstand heeft overtuigd en ons hart heeft aangeraakt. Wij kunnen niet ongestraft de waarschuwingen verwerpen die God ons in Zijn barmhartigheid zendt. In de dagen van Noach werd vanuit de hemel een boodschap tot de wereld gezonden, en het heil van de mensen hing af van de wijze waarop zij die boodschap behandelden. Omdat zij de waarschuwing verwierpen, werd de Geest van God aan het zondige mensengeslacht onttrokken, en zij kwamen om in de wateren van de zondvloed. In de tijd van Abraham hield de barmhartigheid op te pleiten met de schuldige inwoners van Sodom, en allen behalve Lot met zijn vrouw en twee dochters werden verteerd door het vuur dat uit de hemel neerdaalde. Zo was het ook in de dagen van Christus. De Zoon van God verklaarde aan de ongelovige Joden van dat geslacht: ‘Uw huis wordt aan u woest overgelaten.’ Met het oog op de laatste dagen verklaart dezelfde oneindige macht aangaande hen die ‘de liefde tot de waarheid niet aangenomen hebben om behouden te worden’: ‘Daarom zal God hun een krachtige dwaling zenden, zodat zij de leugen geloven; opdat zij allen veroordeeld worden die de waarheid niet geloofd hebben, maar behagen gehad hebben in de ongerechtigheid.’ Terwijl zij de leringen van Zijn Woord verwerpen, trekt God Zijn Geest terug en laat Hij hen over aan de misleidingen die zij liefhebben.” Early Writings, 46.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.